

мо, посредникътъ, гдѣто ни препоръчиха, е много достоенъ чилѣкъ, и той не ся уморява да тича подиръ тази работа; кадѣ не ходи клѣтникътъ? защото, казва, веднаждъ само като тя видѣлъ, ты му си вдъхналъ извѣнредна симпатія въ сърдцето.

Славчо.

Ще ли ми намѣри пятинаадесетъ хиляди франка, отъ които ся нуждая днесъ?

Стрѣличо.

Ще; но съ нѣкои малки условія, които трѣба да приемнешъ, ако искашъ да ти ся свърши работата.

Славчо.

Води ли тя той при оногози, който ще даде парытъ?

Стрѣличо.

А, кадѣ ще мя води! Заемодавецъ гледа да не чуе никой нищо за таз' работа; той ся кръле, както ся кръше и ты, гдѣто ся занимашъ. Всичко това сѫ, както разбрахъ, таинства много по глубоки отъ колкото си въображавашъ. По-средникътъ не ще по никой начинъ да каже имято му; днесъ само ще вы заведе и двама вы да ся срѣщнете въ една чужда и непозната кѫща за да чуе самъ отъ устата ти какво имашъ и чий сынъ си, а мыселя чи . . . щомъ чуе имято на баща ти, работата ще ся улесни.